

saadant Foretagende, der i sin Tilblivelse ser lidt løst og usammenhængende ud, men mange vil sikkert støtte det, naar det ses, at der arbejdes for det paa en fornuftig Maade! Hvad vil det nu sige — en fornuftig Maade! Er det godt udtænkte Indsamlingsmetoder, Basarer, Aftenunderholdninger og sligt — ikke efter min Mening — idetmindste ikke helt, skønt naturligvis Pengeindsamlingen spiller sin store Rolle; men den er ikke Kærnen i Arbejdet. Det kan ikke nytte at vedblive at stirre ud mod et stort stillestaaende Maal i det Fjerne, derom samler man ikke i Længden Folks Interesse og Gavmildhed; man maa tage fat paa noget virkeligt paa det Sted, hvor man staar. Mens jeg var i Bestyrelsen, hvad min Tid ikke længer tillader, tog jeg stadig Ordet for, at man straks skulde begynde i det Smaa med den praktiske Side af Sagen og søge allerede nu at være til lidt Glæde og Nytte for de unge Kvinder, der staar alene midt i Livskampen. Denne Anskuelse, der ikke straks deltes af mange, har nu efterhaanden vundet Enstemmighed, og det er i den Anledning, mine Tilhørere, at man i Aften har bedt Dem give Møde her. Man har nemlig taget den Beslutning fra den 1. Februar at paabegynde den praktiske Virksomhed med Stiftelsen af en Forening for Kontoristinder, Ekspeditricer o. l. med Hjelpe- og Sygekasse og Landophold for Svage, og det er denne Plan, man gjerne vil forelægge Dem, en Plan, der saa at sige vokser op fra selve Foretagendets Rod, da det mere end alt andet, er netop alle disse tappert arbejdende unge Kvinder, som der fra først af er taget Sigte paa, ved af Byggefonden just til dem at se at skaffe saa mange smaa billige Bopæle som muligt, og Forsamlings- og Gymnastiksal og alt det andet.

Hvad Hjælpekassen foreløbig vil kunne yde, findes, som De sikkert Alle ved, i den af afdøde Professor Brandes i 1867 stiftede Forening: „Gensidig Hjelpeforening for Syersker“, der i de 30 Aar, den har virket, har fundet en umaadelig Tilslutning, og nu tæller over 2,000 Medlemmer foruden en Kapital paa omtrent 150,000 Kr. og en Ejendom med Smaaboliger i Gyldenløvesgade. Denne udmærkede Institution siges endog at have dannet Forbilledet for den uhyre store berlinske „Kaufmännischer Verein für weibliche Angestellte“, som man vel nærmest maa oversætte ved kvindelig Handels- og Kontoristforening, Men den danske Forening har ifølge sine Statuter en Indskrænkning, der er følelig for mange, og det er den, man vil søge at supplere: Den nævnte Hjælpekasse er nemlig kun stiftet for Syersker, og skønt den, for at imødekomme Ønskerne, stadigt strækker sig saa langt som muligt ved at optage alle dem, der paa nogen Maade kan henføres til Arbejdet med Naal og Traad, saasom Magasin du Nord, Illum, Goldschmidt, Salomon Davidsen o. s. v., maa Foreningen dog aar-